

Η απόφαση του ΣΤΕ κόλαφος για τη διεύρυνση της Δημοκρατίας στα σχολεία

Αντισυνταγματικό να συμμετέχουν οι εκπαιδευτικοί στην επιλογή των διευθυντών των σχολείων , αλλά συνταγματικό να επιλέγουν οι ίδιοι οι δικαστές (ν. 3841/2010) τους δικούς τους προϊστάμενους, συνταγματικό το να ψηφίζουν οι φοιτητές για προέδρους σχολών, κοσμήτορες και πρυτάνεις. Συμπέρασμα: Οι εκπαιδευτικοί μάλλον δεν είναι τόσο ικανοί και άξιοι για να συμμετέχουν στην επιλογή της διοίκησης της εκπαίδευσης.

Δικαιωμένοι(!) οι ΔΑΚΕ με την ΔΗΣΥ - ΠΑΣΚ, που από την πρώτη στιγμή κατήγγειλαν την όλη διαδικασία , διαδικασία που για πρώτη φορά οι εκπαιδευτικοί συμμετείχαν στην επιλογή των εκπαιδευτικών για τη διοίκηση της εκπαίδευσης. Προφανώς γιατί η γνωστή συνέντευξη είναι πιο δημοκρατική διαδικασία και τα μέλη των συμβουλίων είναι καλύτεροι γνώστες και πιο ώριμοι να αποφασίζουν. Ανάξιοι και λίγοι λοιπόν εκπαιδευτικοί στο σύνολό τους στο να έχουν λόγο για τα στελέχη της εκπαίδευσης.

Για την ΕΡΑ η διεύρυνση της δημοκρατίας στο σχολείο δεν αποτελεί μόνο μέσο αλλά και σκοπό. Η δημοκρατία σε όλες τις πτυχές της σχολικής ζωής αποτελεί αφηρητική μας θέση, η διοίκηση όλων των εκπαιδευτικών θεσμών όλων των βαθμίδων πρέπει να είναι συλλογική υπόθεση των μελών τους.

Αυτήν ακριβώς τη θέση δεν την δέχτηκαν ως συνταγματική το ΣΤΕ αλλά και συντηρητικές δυνάμεις του κλάδου, της ΔΑΚΕ με την ΠΑΣΚ. Οι δικαστές βέβαια αποφαίνονται ερμηνεύοντας συνταγματικές διατάξεις που προέκυψαν και είναι αποτέλεσμα πολιτικής αντίληψης. Φορές δε, οι αποφάσεις τους στηρίζονται όχι αμιγώς στην δικονομική προσέγγιση των διατάξεων, αλλά αγγίζουν θα λέγαμε και τα όρια της πολιτικής ερμηνείας διότι και οι δικαστές είναι άνθρωποι που κινούνται μέσα σε συγκεκριμένο πολιτικοκοινωνικό πεδίο φέροντας και στοιχεία από την ξεχωριστή, υποκειμενική σε κάθε περίπτωση ανάγνωση διατάξεων στην λήψη των αποφάσεων. Η ΔΑΚΕ όμως και η ΔΗΣΥ (ΠΑΣΚ) είναι απίστευτο το ότι εκ των προτέρων συντάχτηκαν με την άποψη του αποκλεισμού των συναδέλφων /ισσών από την διαδικασία επιλογής στελεχών για τη διοίκηση της εκπαίδευσης.

Η ΕΡΑ δεν είναι Βουλή να νομοθετεί νόμους και συνταγματικές διατάξεις, ούτε ΣΤΕ για να εκδίδει αποφάσεις, αλλά τη σημαία της διεύρυνσης της δημοκρατίας και με τη συμμετοχή των εκπαιδευτικών στην επιλογή των στελεχών της διοίκησης δεν πρόκειται να την υποστείλει.

Τίποτα στην πολιτική ζωή δεν είναι μονοσήμαντο και τίποτα στατικό. Πίσω δεν γυρίζουμε, ήδη η αντίδραση της μεγάλης πλειοψηφίας των εκπαιδευτικών δημιουργεί το πεδίο που θα καθορίσει τελικά τις εξελίξεις στο θέμα της διοίκησης της εκπαίδευσης.

